

[Handelsministeren.]

mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Arnth Jensen: Efter den højtærede Handelsministers Redegørelse skal jeg ikke sige meget om det foreliggende Lovforslag, men ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Vedtagelse. Som det formentlig er ærede Medlemmer bekendt, har Forslaget været Genstand for en grundig Overvejelse i det andet høje Ting; og jeg maa mene, at den Form for Lovforslaget, man der har fundet, er en saadan, at man ogsaa her i Tinget kan slutte sig til det, saa det kan føres igennem i denne Samling.

Dette Lovforslag hviler paa samme Grundprincip, som kom til Udtryk i Loven af 1919 og Ændringerne af 1922, dette nemlig, at Statens Samtykke til Afholdelse af Fondsbørs skal foreligge, og at Staten skal føre et Tilsyn med denne Virksomhed. I Loven af 1919 blev, som omtalt af den højtærede Minister, dette Tilsyn lagt i Hænderne paa en Børskommissær.

Forholdene paa Børsen var da saaledes, at man fandt det rigtigst at gaa til den samme Ordning, som man gik til i 1808, da Krigen havde bragt en vidtgaende Uro og Spekulation ind paa Børsen. Man mente kun at kunne afhjælpe det, eller i hvert Fald bedst at kunne afhjælpe det, ved at ansætte en Embedsmand, en Børskommissær med ret vidtgaende og omfattende — man kan vel kalde det — politimæssig Myndighed. Da Freden var sluttet, og Forholdene atter var faldet til Ro, havde man ikke længere Brug for en saadan Myndighed, og ved kongelig Resolution af 1816 blev Embedet ubesat, idet man mente, at nu kunde Børsen styre sig selv.

Under Verdenskrigen blev Forholdene paa Børsen af en saadan Natur, at man syntes, de i mange Maader lignede den Uorden, der var i Aarhundredet før. Det var derfor naturligt, at man i 1919 atter oprettede dette Embede, selv om Børskommissærens Virksomhed selvsagt i mangt og meget blev af en noget anden Art end i Aarene 1808—1816.

Som den højtærede Handelsminister oplyste, foreslaas Stillingen som Børskommissær ophævet i det foreliggende Lovforslag, og Tilsynet lægges i Hænderne paa en Bestyrelse, valgt dels af Grosserer-Societetets Komité, dels af Fondsbørsens Medlemmer; men ogsaa de Aktieselskaber, hvis Aktier noteres paa Børsen, faar en Repræsentant i Bestyrelsen, og i Spidsen for denne staar en af Handelsministeriet udnævnt Formand, som altsaa

er Statens Repræsentant og træder i Stedet for Børskommissæren.

Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med denne Ordning, der for det første, som Handelsministeren nævnte, vil blive noget billigere, og for det andet, idet jeg ogsaa bygger paa Udtalelser fra den nuværende Børskommissærs Side, sikkert lige saa god, ja maaske bedre for Fondsbørsens Trivsel end den nuværende Ordning.

Nedlæggelsen af Børskommissærens Embede er, mener jeg, en Hovedforskel mellem Loven af 1919 og det nærværende Lovforslag, men desuden findes der en Række mindre Ændringer, bl. a. visse Lempelser for at udøve Vekselerer- og Mæglervirksomhed paa Børsen; der er ogsaa en noget anden Fordeling af Udgifterne ved Fondsbørsens Afholdelse, idet, som Handelsministeren nævnte, en Del af disse Udgifter skal betales af de Aktieselskaber, hvis Aktier noteres paa Børsen. Disse Ændringer kan mit Parti tiltræde, og jeg kan i det hele tilsige Partiets Støtte til Lovforslagets hurtige Vedtagelse i dette høje Ting.

Hans Nielsen: Jeg er ikke saa lykkelig som den ærede sidste Taler at kunne udtale min store Tilfredshed med det foreliggende Lovforslag. Det var jo bestemt i den gældende Lov, at man skulde have en Revision af Fondsbørsloven, og man kunde med nogen Grund vente, at der var kommet Forslag om en virkelig Revision; men i saa Henseende betyder det foreliggende Lovforslag ikke noget, idet man oprettholder Systemet uforandret.

Af de Oplysninger, der er skaffet til Veje til Landstinget, ser man, at Omsætningen paa Københavns Børs i 1923—24 var 1254 Mill. Kr., det laveste Beløb var i 1926—27, 500 Mill. Kr., det steg lidt sidste Aar til 525 Mill. Kr. Det er altsaa en meget omfattende Virksomhed, der drives paa Børsen, og naar den gældende Ordning behandler det som en stor Auktionsforretning, forekommer det mig rigtig nok, at de Værdier, der omsættes, gør det værdigt til at behandles paa en noget anden Maade, saa meget mere som Børsen har en meget betydelig Interesse for Erhvervslivet.

I det moderne Samfund, saaledes som Erhvervslivet udfolder sig, specielt Industrien, men ogsaa for en stor Del Handelen og Skibsfarten, er det ikke muligt for Enkeltmand at skaffe de fornødne Midler til at drive disse store Virksomheder. Disse store Virksomheder kan kun drives af